

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 7.12.2011
KOM(2011) 845 wersja ostateczna
2011/0413 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiające Instrument na rzecz Stabilności

{SEK(2011) 1481 wersja ostateczna}
{SEK(2011) 1482 wersja ostateczna}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Kryzysy i konflikty mają negatywny wpływ na państwa na całym świecie i stanowią zagrożenie dla globalnego bezpieczeństwa i stabilności. Konflikty często wynikają z niestabilności sytuacji, a słabe rządy i ubóstwo jeszcze je zaostrzają. Ponadto niektóre z najbardziej istotnych wyzwań w zakresie bezpieczeństwa mają wymiar ogólnoświatowy i wywierają wpływ zarówno na kraje rozwijające się, jak i uprzemysłowione. Klęski żywiołowe i katastrofy spowodowane przez człowieka, handel narkotykami, przestępczość zorganizowana, terroryzm, wyzwania oraz zagrożenia w zakresie bezpieczeństwa cybernetycznego i powiązane z nimi zakłócenia zwiększają poczucie niepewności, utrudniają rozwój, osłabiają rządy prawa i przyczyniają się do niestabilności. Rosnące wyzwanie w zakresie zmiany klimatu przyczynia się do wzrostu istniejących zagrożeń, które nadają nowy wymiar zagrożeniom naturalnym i spowodowanym działalnością człowieka oraz zagrożeniom dla bezpieczeństwa.

Reakcja na te wyzwania strukturalne wymaga podjęcia istotnych wspólnych wysiłków, opartych na silnym partnerstwie z innymi państwami, podmiotami społeczeństwa obywatelskiego, partnerami wielostronnymi i regionalnymi w celu stworzenia warunków umożliwiających państwom uniknięcie ponownych konfliktów. W związku z tym potrzebna jest kompleksowa reakcja UE na kryzysy międzynarodowe, wykraczająca poza pomoc humanitarną, pozwalająca rozwijać potencjał UE w zakresie gotowości na wypadek kryzysu, a także działań zapobiegawczych i naprawczych. Ponadto należy zwiększyć możliwość korzystania ze wsparcia specjalistów w ramach różnorodnych misji cywilnych, w oparciu o współpracę pomiędzy państwami członkowskimi UE i innymi podmiotami międzynarodowymi, oraz należy wzmocnić dialog z podmiotami niepaństwowymi.

W nowym Traktacie o Unii Europejskiej (art. 21) określono wspólne najistotniejsze zasady i cele działań zewnętrznych Unii, między innymi *utrzymanie pokoju, zapobieganie konfliktom i umacnianie bezpieczeństwa międzynarodowego*. Znajdują one także poparcie w różnych konkluzjach Rady dotyczących skuteczności działań zewnętrznych (2004), bezpieczeństwa i rozwoju (2007) oraz w konkluzjach ogólnych (2010), w których wezwano do dalszego wzmocnienia narzędzi zarządzania kryzysowego UE na rzecz wspierania wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony. Dalsze wytyczne polityczne znalazły się w konkluzjach Rady do Spraw Zagranicznych w sprawie zapobiegania konfliktom z dnia 20 czerwca 2011 r. Rada do Spraw Zagranicznych z dnia 18 lipca 2011 r. uznała związek przyczynowy pomiędzy zmianami klimatu a bezpieczeństwem za kluczowy obszar dalszych prac. W 2011 r. Komisja przygotowała także plan wdrożenia strategii UE na rzecz wspierania działań zmniejszających ryzyko związane z klęskami żywiołowymi w krajach rozwijających się¹, w którym uznała, że rozwój systemu oceny potrzeb po klęsce żywiołowej (PDNA) ma priorytetowe znaczenie dla włączenia kwestii zmniejszania ryzyka związanego z klęskami żywiołowymi w planach naprawczych dotkniętych państw oraz dla zwiększenia odporności i poziomu gotowości na wypadek kryzysu.

Wobec tego w nowym Instrumencie na rzecz Stabilności, zastępującym instrument ustanowiony w dotychczasowym rozporządzeniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2013 r.,

¹ SEC(2011) 215 wersja ostateczna.

należy wykorzystać przedstawione możliwości w celu wspierania skoordynowanych wysiłków UE we wszystkich wyżej omówionych obszarach.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA SKUTKÓW

(1) Konsultacje społeczne

W okresie od 26 listopada 2010 r. do 31 stycznia 2011 r. Komisja Europejska przeprowadziła konsultacje społeczne w sprawie dalszego finansowania działań zewnętrznych UE. Zostały one przeprowadzone w oparciu o kwestionariusz internetowy, któremu towarzyszył dokument zatytułowany „Za pomocą jakich instrumentów UE powinna finansować działania zewnętrzne po 2013 r.?” przygotowany przez Komisję i ESDZ. Otrzymano 220 odpowiedzi od szerokiego spektrum podmiotów zajmujących się działaniami zewnętrznymi, których komentarze odzwierciedlały różnorodność struktur, poglądów oraz tradycji.

W odniesieniu do działań zewnętrznych UE na rzecz pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego, w tym budowania pokoju i zwiększania gotowości na wypadek kryzysu, wielu respondentów podkreślało także znaczenie inwestowania w stabilność długoterminową, prawa człowieka i rozwój gospodarczy. Instrument na rzecz Stabilności został wysoko oceniony, a wielu respondentów apelowało, aby UE zwiększyła swój potencjał zwłaszcza w związku z potrzebą ochrony swoich atutów, a mianowicie szybkości działań i bezpośredniego finansowania.

(2) Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy specjalistycznej

W wyniku przeprowadzonej w 2011 r. oceny Instrumentu na rzecz Stabilności pod względem reagowania kryzysowego i gotowości na wypadek kryzysu (art. 3 i art. 4 ust. 3) stwierdzono, że jest on wyjątkowym instrumentem wpisanym w strukturę unijnych działań na rzecz pokoju, bezpieczeństwa i rozwoju, umożliwiającym UE wspieranie wielu różnych istotnych inicjatyw w zakresie gotowości na wypadek kryzysu i reagowania kryzysowego. Rozszerzono zdolność UE do interweniowania w sytuacjach kryzysu oraz zwiększono jednocześnie spójność i skuteczność inicjatyw na rzecz zapobiegania kryzysom i budowania pokoju oraz zdolność partnerów do przygotowania się na sytuacje kryzysu i reagowania na nie.

W ocenach działań ograniczających ryzyko związane z materiałami chemicznymi, biologicznymi, radiologicznymi i jądrowymi (art. 4 ust. 2) podkreślono znaczenie, jakie państwa członkowskie przywiązują do unijnego programu mającego pomóc państwom partnerskim w zbudowaniu potencjału w zakresie walki z rozprzestrzenianiem potencjalnie niebezpiecznych materiałów i w zakresie wiedzy specjalistycznej. Działania ograniczające ryzyko związane z materiałami chemicznymi, biologicznymi, radiologicznymi i jądrowymi umożliwiają UE wspólne podejmowanie przedsięwzięć, które służą ograniczaniu zagrożeń wynikających z wykorzystywania w złych zamiarach broni masowego rażenia i wiedzy specjalistycznej.

W badaniu zakresowym z 2009 r. dotyczącym kwestii gotowości na wypadek kryzysu (art. 4, Partnerstwo na rzecz budowania pokoju) zalecono większą koncentrację na budowaniu zdolności partnerów lokalnych i dialogu politycznym z podmiotami niepaństwowymi przy jednoczesnym zwiększeniu synergii tematycznych z priorytetami politycznymi UE i wspieranymi przez nią działaniami. Potrzebne jest bardziej elastyczne podejście do kwestii

finansowania, aby umożliwić korzystanie z tej pomocy podmiotom niepaństwowym i państwom członkowskim UE.

W publikacji Instytutu UE Studiów nad Bezpieczeństwem z 2009 r., zawierającej pierwszy kompleksowy przegląd działań w ramach WPBiO w latach 1999-2009 podkreślono silny efekt stymulujący instrumentu i zwrócono uwagę na wartość dodaną tego instrumentu w obszarze opracowywania i ulepszania długoterminowej pomocy zewnętrznej UE oraz działań w ramach WPZiB.

Dotychczasowy proces wdrażania oceniono w znacznym stopniu pozytywnie, wskazano jednak także kilka obszarów wymagających usprawnień. W szczególności dotyczą one szybkości wprowadzania instrumentu, zwiększenia jego ogólnej elastyczności w odniesieniu do ram czasowych wdrażania nadzwyczajnych środków pomocy oraz przejściowych programów reagowania, wysokości progów oraz zwiększenia zasobów finansowych i ludzkich.

(3) Ocena skutków

Komisja przeprowadziła ocenę skutków, która dotyczyła czterech podstawowych wariantów strategicznych: (wariant 0) zaprzestanie stosowania Instrumentu na rzecz Stabilności, (wariant 1) utrzymanie obecnego zakresu instrumentu bez żadnych zmian, (wariant 2) przegląd instrumentu pod kątem wzmocnienia przepisów dotyczących elastyczności oraz (wariant 3) wprowadzenie nowego instrumentu lub nowych instrumentów z uwzględnieniem następujących założeń: (a) odrębnego podejścia do kwestii dotyczących reagowania kryzysowego i gotowości na wypadek kryzysu oraz do kwestii dotyczących bezpieczeństwa – terroryzmu, zagrożeń transregionalnych, a także chemicznych, biologicznych, radiologicznych i jądrowych – oraz (b) włączenia narzędzi działań zewnętrznych UE obecnie wykorzystywanych w ramach innych instrumentów (np. unijnych misji obserwacji wyborów lub Instrumentu na rzecz Pokoju w Afryce).

Wariant 0 został natychmiast odrzucony, ponieważ brak instrumentu zastępującego obecny byłby równoznaczny z utratą międzynarodowej wiarygodności UE, jak również niedopełnieniem zobowiązań wynikających z art. 21 Traktatu. W przypadku wariantu 1 nie zostałyby wykorzystane szanse na zwiększenie i wzmocnienie wartości instrumentu na podstawie zdobytych doświadczeń. Odradzano przyjęcie wariantu 3, przewidującego utworzenie nowych instrumentów i oddzielenie kwestii reagowania kryzysowego i gotowości na wypadek kryzysu od zagadnień dotyczących zagrożeń globalnych i transnarodowych. Takie rozwiązanie nie tylko byłoby sprzeczne z ogólnym celem racjonalizacji liczby istniejących instrumentów, lecz również mogłoby doprowadzić do osłabienia spójności i komplementarności interakcji pomiędzy poszczególnymi działaniami w dziedzinie zapobiegania konfliktom. Za najlepszy uznano wariant 2, polegający na zachowaniu głównych cech charakterystycznych instrumentu, przy jednoczesnym uproszczeniu przepisów w celu zwiększenia jego elastyczności, ponieważ umożliwia on UE skuteczniejsze i szybsze reagowanie na przyszłe międzynarodowe wyzwania w zakresie pokoju i bezpieczeństwa. Przede wszystkim wariant 2 umożliwi rozszerzenie i ponowne zastosowanie nadzwyczajnych środków pomocy w odpowiedzi na sytuacje kryzysowe i przedłużające się konflikty, a także pozwoli Komisji na szybkie zatwierdzanie środków wstępnego reagowania, aby wzmocnić pozycję strategiczną UE w reakcji na dany kryzys.

Rozpatrywane warianty strategiczne mają na celu konsolidację oraz – w miarę możliwości – usprawnienie obecnego sposobu działania instrumentu.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

Podstawa prawna

W rozdziałach 1 i 2 części piątej tytułu III Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Traktatu) ustanawia się ramy prawne dla współpracy z państwami trzecimi, organizacjami regionalnymi i międzynarodowymi, podmiotami państwowymi i niepaństwowymi. Rozporządzenie, którego dotyczy wniosek, jest oparte w szczególności na art. 209 ust.1 i 212 ust. 2 Traktatu i przedstawione przez Komisję zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 294 Traktatu.

Zasada pomocniczości i proporcjonalności

Niniejszy instrument ma zakres ogólnosięwiatowy, podwójną podstawę prawną w Traktacie („współpraca na rzecz rozwoju” i „współpraca gospodarcza, finansowa i techniczna z państwami trzecimi”) i, jako instrument niezwiązany z kryteriami kwalifikowalności w zakresie ODA, pozwala UE na właściwe podejście do kwestii na styku bezpieczeństwa i rozwoju.

UE, jako partner na arenie międzynarodowej, cieszy się wiarygodnością i jest postrzegana jako neutralna, dzięki czemu ma przewagę konkurencyjną w zakresie interweniowania w wielu obszarach konfliktowych celem niedopuszczenia do eskalacji lub może służyć pomocą w zapobieganiu konfliktom. Dzięki reakcji na szczeblu UE możliwe jest zwiększenie poziomu wpływu, ponieważ połączone wysiłki pozwalają skuteczniej wywierać nacisk na władze i partnerów międzynarodowych. Działania podejmowane w reakcji na sytuację kryzysową na poziomie UE maksymalizują spójność reakcji i skuteczność pomocy. Na szczeblu międzynarodowym coraz bardziej potrzebna jest synergia i współpraca, ponieważ darczyńcy mają podobne problemy pod względem ograniczeń zasobów. Należy tu zwrócić uwagę, że bardzo niewielka liczba państw członkowskich UE stosuje narzędzia reagowania kryzysowego lub budowania pokoju, których zakres byłby porównywalny do zakresu Instrumentu na rzecz Stabilności.

Wybór instrumentu

Instrument na rzecz Stabilności dotyczy potrzeb, którymi nie można zająć się w ramach żadnego innego instrumentu ze względu na (a) pilną konieczność reakcji, (b) globalny lub transregionalny charakter problemu, wykraczający poza zakres instrumentu geograficznego, (c) wykluczenie wspieranego obszaru z finansowania w ramach instrumentów ODA (np. zwalczanie terroryzmu) lub (d) ogólny charakter pomocy, która nie jest skierowana do żadnego konkretnego kraju, (np. projekty na rzecz wypracowywania standardów międzynarodowych lub strategii politycznych w obszarze zapobiegania konfliktom i budowania pokoju).

Ponadto wywarł on efekt stymulujący na proces przygotowania i usprawnienia długoterminowej pomocy zewnętrznej UE oraz działań przyjętych przez UE w dążeniu do realizacji celów wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, przewidzianych w tytule V TUE.

4. WPLYW NA BUDŻET

Komisja proponuje, żeby w latach 2014-2020 na instrumenty działań zewnętrznych przeznaczyć kwotę 70 mld EUR². Przewidziany przydział środków finansowych na Instrument na rzecz Stabilności wynosi 2 828,9 mln EUR na 7 lat.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

(1) Uproszczenie

W nowym rozporządzeniu, podobnie jak w innych programach w kontekście wieloletnich ram finansowych, priorytetem dla Komisji jest uproszczenie otoczenia regulacyjnego i ułatwianie dostępu do pomocy unijnej krajom i regionom partnerskim, organizacjom społeczeństwa obywatelskiego itd. w zakresie, w jakim realizują one cele niniejszego rozporządzenia.

Instrumenty działań zewnętrznych zostaną uproszczone dzięki precyzyjniejszemu zdefiniowaniu i ograniczeniu wzajemnego nakładania się ich zakresów, tak aby każdy z nich można było powiązać z wyraźnie określonymi celami politycznymi. Zaproponowano uproszczenie zasad i procedur zapewnienia pomocy UE, zwłaszcza odstępstwo od komitologii przy przyjmowaniu drugiego nadzwyczajnego środka pomocy na mocy art. 7 oraz nowy dodatkowy przepis umożliwiający Komisji, na mocy tego samego artykułu, przyjmowanie nadzwyczajnych środków pomocy w wysokości do 3 mln EUR bez uprzedniego poinformowania Rady.

Ponadto przegląd rozporządzenia finansowego, które ma szczególne znaczenie dla szczególnego przepisu dotyczącego działań zewnętrznych, przyczyni się do ułatwienia udziału organizacji społeczeństwa obywatelskiego w programach finansowania, na przykład poprzez uproszczenie zasad, zmniejszenie kosztów udziału oraz przyspieszenie procedur

² EFR, Fundusz na rzecz Klimatu i Różnorodności Biologicznej na Świecie i rezerwę na pomoc nadzwyczajną traktuje się jako instrumenty dodatkowe, które pozostają poza budżetem UE.

przyznawania środków finansowych. Komisja zamierza wdrożyć niniejsze rozporządzenie przy użyciu nowych elastycznych procedur, przewidzianych w nowym rozporządzeniu finansowym.

(2) Akty delegowane

Uważa się, że należy poprawić demokratyczną kontrolę pomocy zewnętrznej. Utrzymano elementy obecnego Instrumentu na rzecz Stabilności, ale zaproponowano też wzmocnienie kontroli demokratycznej poprzez zastosowanie w odniesieniu do określonych aspektów programów aktów delegowanych, zgodnie z art. 290 Traktatu. Przepisy w sprawie szczegółowych działań pomocowych podejmowanych na mocy art. 3, 4 i 5 podlegają stosowaniu aktów delegowanych.

(3) Szczegółowe wyjaśnienie

Nowa struktura instrumentów Unii na rzecz wdrożenia zewnętrznej pomocy rozwojowej w ramach perspektywy finansowej na lata 2014-2020 została przedstawiona w komunikacie Komisji „Budżet z perspektywy Europy 2020”³. Dalsze informacje dotyczące celów ogólnych, celów szczegółowych i warunków rządzących wdrażaniem instrumentu finansowego na rzecz stabilności przedstawiono w ocenie skutków finansowych, załączonej do rozporządzenia.

³ COM(2011) 500 z 29 czerwca 2011 r.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiające Instrument na rzecz Stabilności

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 209 ust.1 i art. 212 ust.2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Niniejsze rozporządzenie stanowi jeden z instrumentów służących bezpośredniemu wspieraniu polityki zewnętrznej Unii Europejskiej. Zastąpi ono rozporządzenie (WE) nr 1717/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 listopada 2006 r. ustanawiające Instrument na rzecz Stabilności⁴, które traci moc dnia 31 grudnia 2013 r.
- (2) Do głównych celów działań zewnętrznych Unii, o których mowa w art. 21 Traktatu o Unii Europejskiej, należy utrzymywanie pokoju, zapobieganie konfliktom, umacnianie bezpieczeństwa międzynarodowego, niesienie pomocy narodom, krajom i regionom dotkniętym klęskami żywiołowymi lub katastrofami spowodowanymi przez człowieka. Kryzysy i konflikty, które dotyczą państw na całym świecie, oraz inne czynniki, takie jak terroryzm, przestępczość zorganizowana, zmiana klimatu, wyzwania i zagrożenia związane z bezpieczeństwem cybernetycznym oraz klęski żywiołowe, stanowią zagrożenie dla stabilności i bezpieczeństwa na świecie. Aby rozwiązać te kwestie w skuteczny sposób i w odpowiednim czasie, niezbędne są specjalne zasoby i instrumenty finansowe, mające charakter komplementarny względem działań podejmowanych w ramach pomocy humanitarnej i instrumentów współpracy długookresowej.
- (3) Rozporządzenie (WE) nr 1717/2006 zostało przyjęte z myślą o umożliwieniu Unii zapewniania spójnej i zintegrowanej reakcji w sytuacjach kryzysu i początku kryzysu, podejmowania działań w przypadku konkretnych zagrożeń dla bezpieczeństwa transregionalnego i zwiększania poziomu gotowości na wypadek kryzysu. Niniejsze rozporządzenie ma na celu wprowadzenie zmienionego Instrumentu, opartego na

⁴ Dz.U. L 327 z 24.11.2006, s. 1-11.

dotychczasowych doświadczeniach, w celu zwiększenia efektywności i spójności działań Unii w obszarze zapobiegania konfliktom i reagowania kryzysowego, gotowości na wypadek kryzysu i budowania pokoju oraz rozwiązywania problemów związanych z zagrożeniami dla bezpieczeństwa, również dla bezpieczeństwa klimatycznego.

- (4) Środki podejmowane na mocy niniejszego rozporządzenia służą realizacji celów ujętych w art. 21 Traktatu o Unii Europejskiej i w art. 208 i 212 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Środki te mogą mieć charakter uzupełniający w stosunku do środków przyjętych przez Unię w dążeniu do realizacji celów wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa w ramach tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz środków przyjętych w ramach tytułu V Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, i powinny być z nimi spójne. Rada i Komisja powinny ze sobą współpracować, stosownie do ich właściwych uprawnień, aby zapewnić tę spójność.
- (5) W programie UE w zakresie zapobiegania konfliktom z użyciem siły⁵, zatwierdzonym przez Radę Europejską, podkreśla się „polityczne zaangażowanie UE w dążeniu do zapobiegania konfliktom jako jeden z głównych celów stosunków zewnętrznych UE” oraz stwierdza się, że instrumenty współpracy w dziedzinie rozwoju mogą przyczynić się do realizacji tego celu i potwierdzenia roli UE jako podmiotu liczącego się na arenie międzynarodowej. W konkluzjach Rady w sprawie zapobiegania konfliktom z 20 czerwca 2011 r. potwierdzono ważność tego programu jako istotnej podstawy dalszych działań Unii Europejskiej w zakresie zapobiegania konfliktom.
- (6) W konkluzjach Rady na temat bezpieczeństwa i rozwoju⁶ (a także konkluzjach Rady na temat reakcji UE na sytuacje niestabilności) podkreślono, że związek pomiędzy rozwojem a bezpieczeństwem powinien znaleźć odzwierciedlenie w strategiach i politykach UE i tym samym przyczynić się do spójności unijnych działań zewnętrznych. Rada w szczególności stwierdziła, że w przyszłych pracach nad bezpieczeństwem i rozwojem należy uwzględniać wpływ zmiany klimatu, kwestie zarządzania zasobami ekologicznymi i naturalnymi oraz migrację.
- (7) Rada Europejska w dniu 12 grudnia 2003 r. zatwierdziła europejską strategię bezpieczeństwa, a sprawozdanie z jej wykonania przyjęła w dniu 11 grudnia 2008 r. Także w przyjętej pod koniec 2010 r. strategii bezpieczeństwa wewnętrznego UE⁷ zwrócono uwagę na znaczenie współpracy z państwami trzecimi i organizacjami regionalnymi, w szczególności w odniesieniu do zwalczania licznych zagrożeń, takich jak handel ludźmi, handel narkotykami i terroryzm.
- (8) Deklaracja Rady Europejskiej w sprawie zwalczania terroryzmu z dnia 25 marca 2004 r. zawiera apel o uwzględnienie kwestii zwalczania terroryzmu w programach pomocy zewnętrznej; w strategii UE w dziedzinie walki z terroryzmem, przyjętej przez Radę w dniu 30 listopada 2005 r., wzywa się do ściślejszej współpracy z państwami trzecimi i Organizacją Narodów Zjednoczonych w zakresie zwalczania terroryzmu; a w konkluzjach Rady w sprawie wzmocnienia powiązań pomiędzy wewnętrznymi i zewnętrznymi aspektami walki z terroryzmem wzywa się do

⁵ Konkluzje Prezydencji, posiedzenie Rady Europejskiej, Göteborg z 15-16 czerwca 2001 r.

⁶ Dokument Rady nr 15097/07 z 20.11.2007 r.

⁷ Strategia bezpieczeństwa wewnętrznego UE w działaniu: pięć kroków w kierunku bezpieczniejszej Europy, COM (2010) 673 wersja ostateczna z 22.11.2010 r.

wzmocnienia zdolności właściwych organów zaangażowanych w zwalczanie terroryzmu w państwach trzecich w ramach strategicznego programowania Instrumentu na rzecz Stabilności.

- (9) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia nie mogą zostać osiągnięte w stopniu wystarczającym przez państwa członkowskie, natomiast z uwagi na ich skalę możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości, o której mowa w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym samym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (10) Podczas gdy pomoc zewnętrzna Unii wymaga coraz większych środków finansowych, sytuacja gospodarcza i budżetowa UE przyczynia się do ograniczeń zasobów dostępnych na tego rodzaju wsparcie. W związku z tym Komisja musi dążyć do możliwie najskuteczniejszego wykorzystania dostępnych zasobów, zwłaszcza przy pomocy instrumentów finansowych umożliwiających uzyskanie efektu dźwigni. Efekt dźwigni jest większy dzięki umożliwieniu stosowania i ponownego wykorzystania funduszy zainwestowanych i generowanych przez instrumenty finansowe.
- (11) W celu dostosowania zakresu niniejszego rozporządzenia do szybko zmieniającej się sytuacji należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do obszarów pomocy technicznej i finansowej przewidzianych w załącznikach do niniejszego rozporządzenia, jak również do przyjęcia dodatkowych procedur wymiany informacji i współpracy. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić terminowe przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (12) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze.
- (13) Uprawnienia wykonawcze dotyczące programowania i środki wykonawcze określone w niniejszym rozporządzeniu powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję⁸. Biorąc pod uwagę charakter tych aktów wykonawczych, w szczególności ich aspekt polityczny oraz ich wpływ na budżet, zasadniczo do ich przyjmowania należy stosować procedurę sprawdzającą, za wyjątkiem środków o niewielkiej skali finansowej. W należycie uzasadnionych przypadkach związanych z koniecznością szybkiej reakcji Unii, gdy wymaga tego szczególnie pilna potrzeba, Komisja powinna przyjmować akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie.
- (14) Wspólne zasady i procedury wdrażania unijnych instrumentów na rzecz działań zewnętrznych⁹ są określone w rozporządzeniu (UE, Euratom) nr .../... Parlamentu Europejskiego i Rady¹⁰, zwanym dalej „wspólnym rozporządzeniem wykonawczym”.

⁸ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s.13.
⁹

- (15) Organizacja i zasady funkcjonowania Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych zostały określone w decyzji Rady 2010/427/UE,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

CELE I ZAKRES

Artykuł 1

Cele

1. Unia podejmuje środki w zakresie współpracy na rzecz rozwoju oraz współpracy finansowej, gospodarczej i technicznej z państwami trzecimi, organizacjami regionalnymi i międzynarodowymi oraz z innymi podmiotami państwowymi i niepaństwowymi na warunkach określonych w niniejszym rozporządzeniu.
2. Zgodnie z celami tej współpracy szczegółowe cele niniejszego rozporządzenia są następujące:
 - a) w sytuacji kryzysu lub początku kryzysu – przyczynianie się do szybkiego zapewnienia stabilności poprzez skuteczną reakcję mającą na celu pomoc w zachowaniu, ustanowieniu lub przywróceniu warunków niezbędnych do właściwej realizacji unijnej polityki rozwojowej i w dziedzinie współpracy;
 - b) zapobieganie konfliktom, zapewnienie stanu gotowości do reagowania na sytuacje przedkryzysowe i pokryzysowe oraz budowanie pokoju;
 - c) przeciwdziałanie szczególnym zagrożeniom globalnym i transregionalnym powodującym destabilizację, w tym zmianie klimatu.

Artykuł 2

Spójność i komplementarność pomocy Unii

1. Komisja Europejska zapewnia spójność środków przyjętych na podstawie niniejszego rozporządzenia z ogólnymi ramami strategicznymi polityki Unii wobec krajów partnerskich, a w szczególności z celami instrumentów, o których mowa w ust. 2, oraz z innymi odpowiednimi środkami unijnymi.
2. Środki podejmowane na mocy niniejszego rozporządzenia mogą mieć charakter uzupełniający w stosunku do środków przyjętych na mocy postanowień tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej i tytułu V Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i muszą być spójne z tymi środkami.

3. Pomoc unijna na podstawie niniejszego rozporządzenia uzupełnia pomoc udzielaną na podstawie powiązanych unijnych instrumentów pomocy zewnętrznej. Pomocy tej udziela się tylko w zakresie, w jakim nie może być ona w odpowiedni i skuteczny sposób zapewniona na podstawie tych instrumentów.
4. Działania objęte rozporządzeniem (WE) nr 1257/96 z dnia 20 czerwca 1996 r. dotyczącym pomocy humanitarnej i decyzją Rady (WE, Euratom) nr 162/2007 z dnia 5 marca 2007 r. ustanawiającą Instrument Finansowy Ochrony Ludności i kwalifikujące się do finansowania na mocy tych aktów nie mogą być finansowane na mocy niniejszego rozporządzenia.
5. Aby zwiększyć skuteczność i spójność unijnych i krajowych środków pomocy, a także zapobiec podwójnemu finansowaniu, Komisja wspiera ścisłą koordynację działań własnych z działaniami państw członkowskich zarówno na szczeblu decyzyjnym, jak i w fazie ich realizacji na miejscu. W tym celu państwa członkowskie i Komisja utrzymują system wymiany informacji. W razie konieczności Komisja może przyjąć, zgodnie z art. 9, dodatkowe procedury wymiany informacji i współpracy.

Artykuł 3

Pomoc w sytuacjach kryzysu lub początku kryzysu w celu zapobiegania konfliktom

1. Techniczna i finansowa pomoc Unii służąca realizacji szczegółowych celów określonych w art. 1 ust. 2 lit. a) może zostać udzielona w reakcji na sytuacje nagłe, sytuacje kryzysu lub początku kryzysu, sytuacje stwarzające zagrożenie dla demokracji, porządku publicznego, ochrony praw człowieka i podstawowych wolności lub bezpieczeństwa ludzi, lub w reakcji na sytuacje mogące przeistoczyć się w konflikt zbrojny albo spowodować istotną destabilizację w danym państwie trzecim lub państwach trzecich. Środki te mogą też zostać wykorzystane w sytuacjach, w których Unia odwołała się do postanowień umów międzynarodowych, które dotyczą ich istotnych elementów, w celu częściowego lub całkowitego zawieszenia współpracy z państwami trzecimi.
2. Pomoc techniczna i finansowa, o której mowa w ust. 1, może obejmować szczegółowe obszary określone w załączniku I. Wskaźnikiem skuteczności pomocy jest odsetek projektów przyjętych w ciągu trzech miesięcy od zaistnienia sytuacji kryzysowej.
3. W wyjątkowych i nieprzewidzianych sytuacjach, o których mowa w ust. 1, Unia Europejska może również udzielać pomocy technicznej i finansowej, która nie została wyraźnie zaliczona do żadnego z obszarów pomocy, o których mowa w ust. 2. Tego typu wsparcie jest ograniczone do nadzwyczajnych środków pomocy, o których mowa w art. 7 ust. 2, które:
 - a) objęte są ogólnym zakresem i szczegółowymi celami określonymi w art. 1 ust. 2 lit. a) oraz
 - b) są ograniczone w czasie, zgodnie z art. 7 ust. 2 oraz

- c) w normalnych okolicznościach kwalifikowałyby się do finansowania w ramach innych instrumentów pomocy zewnętrznej UE lub innych elementów niniejszego instrumentu, jednakże zgodnie z art. 2 powinny być objęte środkami na wypadek kryzysu lub początku kryzysu ze względu na konieczność szybkiej reakcji.

Artykuł 4

Pomoc w zakresie zapobiegania konfliktom, osiągania stanu gotowości na wypadek kryzysu i budowania pokoju

1. Unia udziela pomocy technicznej i finansowej, dążąc do realizacji szczegółowych celów określonych w art. 1 ust. 2 lit. b) w zakresie zapobiegania konfliktom, osiągania stanu gotowości na wypadek kryzysu i budowania pokoju.
2. Pomoc techniczna i finansowa, o której mowa w ust. 1, może obejmować szczegółowe obszary określone w załączniku II. Wskaźnikiem efektywności pomocy jest stopień, w jakim zwiększony został potencjał odbiorcy w zakresie zapobiegania konfliktom, reagowania na sytuacje przedkryzysowe i pokryzysowe oraz budowania pokoju.

Artykuł 5

Pomoc w zakresie przeciwdziałania zagrożeniom globalnym i transregionalnym

Unia udziela pomocy technicznej i finansowej, dążąc do realizacji szczegółowych celów określonych w art. 1 ust. 2 lit. c) w szczegółowych obszarach określonych w załączniku III. Wskaźnikiem efektywności pomocy jest stopień dostosowania do odpowiedniej polityki bezpieczeństwa zewnętrznego UE, w tym zewnętrznego wymiaru bezpieczeństwa wewnętrznego.

TYTUŁ II
PROGRAMOWANIE I WDRAŻANIE

Artykuł 6

Ogólne ramy programowania i wdrażania

1. Wsparcie Unii Europejskiej jest realizowane zgodnie ze wspólnym rozporządzeniem wykonawczym i poprzez następujące dokumenty programowe i finansowe środki wykonawcze:
 - a) tematyczne dokumenty strategiczne oraz wieloletnie programy indykatywne;
 - b) nadzwyczajne środki pomocy oraz przejściowe programy reagowania;
 - c) roczne programy działania oraz środki indywidualne;
 - d) środki szczególne.

Artykuł 7

Nadzwyczajne środki pomocy oraz przejściowe programy reagowania

1. Pomoc Unii Europejskiej, o której mowa w art. 3, udzielana jest w formie nadzwyczajnych środków pomocy oraz przejściowych programów reagowania.
2. Komisja może przyjąć nadzwyczajne środki pomocy w sytuacjach kryzysowych, o których mowa w art. 3 ust.1, lub w wyjątkowych i nieprzewidzianych sytuacjach, o których mowa w art. 3 ust. 3, jeżeli skuteczność środków jest uzależniona od ich szybkiego lub elastycznego wdrożenia. Okres obowiązywania tego typu środków nie może przekraczać 18 miesięcy. Okres obowiązywania środków może zostać przedłużony dwukrotnie o kolejne sześć miesięcy (maksymalnie do 30 miesięcy) w przypadku wystąpienia obiektywnych i nieprzewidzianych przeszkód w ich wdrażaniu, jednakże pod warunkiem że kwota przewidziana na te środki nie zostanie zwiększona. W sytuacji przedłużającego się kryzysu lub konfliktu Komisja może przyjąć drugi nadzwyczajny środek pomocy.
3. Jeżeli koszty nadzwyczajnego środka pomocy przekraczają 30 000 000 EUR, jest on przyjmowany zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 3 wspólnego rozporządzenia wykonawczego.
4. Komisja może przyjąć przejściowe programy reagowania zgodnie z tą samą procedurą w celu ustanowienia lub przywrócenia podstawowych warunków niezbędnych do skutecznej realizacji unijnej polityki współpracy zewnętrznej. Przejściowe programy reagowania opierają się na nadzwyczajnych środkach pomocy.
5. Przed przyjęciem lub przedłużeniem obowiązywania nadzwyczajnych środków pomocy, których koszty nie przekraczają 30 000 000 EUR, Komisja powiadamia

Radę o rodzaju, celach i kwotach planowanych środków pomocy. Komisja informuje też Radę o zamiarze wprowadzenia znaczących zmian do uprzednio przyjętych nadzwyczajnych środków pomocy. Komisja uwzględnia odpowiednie wytyczne Rady zarówno na etapie planowania, jak i na etapie wdrażania takich środków w celu zachowania spójności działań zewnętrznych UE.

6. Jednakże w wyjątkowych sytuacjach nagłych, o których mowa w art. 3 ust. 1, Komisja może przyjąć nadzwyczajne środki pomocy, których koszty nie przekraczają 3 000 000 EUR, bez uprzedniego informowania Rady.
7. Na możliwie najwcześniejszym etapie po przyjęciu nadzwyczajnych środków pomocy, a najpóźniej w terminie siedmiu miesięcy od ich przyjęcia, Komisja przedkłada Radzie i Parlamentowi Europejskiemu sprawozdanie przedstawiające w ogólnym zarysie charakter przyjętego środka i jego kontekst.
8. Komisja regularnie informuje Parlament Europejski o planowanej przez siebie pomocy na mocy art. 3.

Artykuł 8

Tematyczne dokumenty strategiczne oraz wieloletnie programy indykatywne

1. Tematyczne dokumenty strategiczne stanowią ogólną podstawę wdrażania pomocy na mocy art. 4 i 5. Tematyczne dokumenty strategiczne zapewniają ramy współpracy Unii Europejskiej z zainteresowanymi krajami lub regionami partnerskimi, spójne z ogólnym celem i zakresem, założeniami, zasadami i polityką Unii.
2. Przygotowywanie i wdrażanie tematycznych dokumentów strategicznych przebiega zgodnie z zasadami dotyczącymi skuteczności pomocy: tj. zasadą partnerstwa, koordynacji i harmonizacji. W tym celu zachowuje się spójność tematycznych dokumentów strategicznych z dokumentami programowymi zatwierdzonymi lub przyjętymi w ramach innych unijnych instrumentów pomocy zewnętrznej, przy czym unika się ich powielania. Tematyczne dokumenty strategiczne co do zasady opierają się na dialogu UE, a w odpowiednich przypadkach także właściwych państw członkowskich, z zainteresowanym krajem partnerskim lub regionami partnerskimi, w tym przedstawicielami społeczeństwa obywatelskiego oraz władzami regionalnymi i lokalnymi, tak aby zagwarantować dostateczną odpowiedzialność zainteresowanego kraju lub regionów za ten proces. Unia Europejska i jej państwa członkowskie przeprowadzają wzajemne konsultacje na wczesnym etapie procesu programowania w celu umocnienia spójności i komplementarności działań w ramach współpracy.
3. Każdemu tematycznemu dokumentowi strategicznemu towarzyszy wieloletni program indykatywny podsumowujący obszary priorytetowe wytypowane do finansowania UE, cele szczegółowe, oczekiwane wyniki oraz ramy czasowe wsparcia unijnego. Wieloletnie programy indykatywne określają indykatywny przydział środków finansowych dla każdego programu przy uwzględnieniu potrzeb i szczególnych trudności zainteresowanych krajów lub regionów partnerskich. Kwota przydzielonych środków finansowych może być w razie konieczności podana w formie przedziału.

4. Tematyczne dokumenty strategiczne są zatwierdzane, a wieloletnie programy indykatywne są przyjmowane przez Komisję zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 3 wspólnego rozporządzenia wykonawczego. Ta sama procedura ma zastosowanie wobec zasadniczych przeglądów, w wyniku których wprowadza się istotne zmiany w strategii lub procesie jej programowania.
5. Procedury sprawdzającej, o której mowa w ust. 4, nie stosuje się przy wprowadzaniu innych niż istotne zmian w tematycznych dokumentach strategicznych i wieloletnich programach indykatywnych, dokonywaniu dostosowań technicznych, realokacji środków w ramach indykatywnych przydziałów według dziedzin priorytetowych lub zwiększaniu albo zmniejszaniu wielkości wstępnego indykatywnego przydziału środków o mniej niż 20 %, pod warunkiem że zmiany te nie mają wpływu na obszary priorytetowe i cele określone w tych dokumentach. W takim przypadku o zmianach powiadamia się w ciągu miesiąca Parlament Europejski i Radę.
6. Procedurę nadzwyczajną, o której mowa w art. 15 ust. 4 wspólnego rozporządzenia wykonawczego, można zastosować w celu zamiany tematycznych dokumentów strategicznych i wieloletnich programów indykatywnych, w przypadku gdy – z powodu należyście uzasadnionej szczególnie pilnej potrzeby – konieczna jest szybka reakcja Unii.

TYTUŁ III

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 9

Przekazanie uprawnień Komisji

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 10 w celu wprowadzania zmian lub uzupełnień w załącznikach I, II i III do niniejszego rozporządzenia oraz do przyjmowania dodatkowych procedur wymiany informacji i współpracy.

Artykuł 10

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 9, następuje na czas okresu ważności niniejszego rozporządzenia.
2. Przekazanie uprawnień może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
3. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

4. Przyjęty akt delegowany wchodzi w życie tylko jeśli Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub jeśli, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 11

Komitet

Komisję wspiera Komitet ds. Instrumentu na rzecz Stabilności. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 12

Europejska Służba Działań Zewnętrznych

Niniejsze rozporządzenie stosuje się zgodnie z decyzją Rady 2010/427/UE określającą organizację i zasady funkcjonowania Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych.

Artykuł 13

Finansowa kwota referencyjna

Koperta finansowa przeznaczona na wdrożenie niniejszego rozporządzenia na lata 2014-2020 wynosi 2 828 900 000 EUR. Roczne środki zatwierdza władza budżetowa w granicach przewidzianych w ramach finansowych.

W latach 2014-2020 co najmniej 65 punktów procentowych koperty finansowej przeznacza się na środki, o których mowa w art. 3.

Artykuł 14

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

ZAŁĄCZNIK I

Obszary pomocy technicznej i finansowej, o których mowa w art. 3

Pomoc techniczna i finansowa, o której mowa w art. 3 ust. 2, obejmuje następujące obszary:

- a) wspieranie, poprzez udzielanie pomocy technicznej i logistycznej, działań organizacji międzynarodowych i regionalnych oraz podmiotów państwowych i niepaństwowych na rzecz budowania zaufania, mediacji, dialogu i pojednania;
- b) wspieranie tworzenia i funkcjonowania władz tymczasowych, dysponujących mandatem zgodnym z prawem międzynarodowym;
- c) wspieranie rozwoju demokratycznych i pluralistycznych instytucji państwowych, między innymi środków mających na celu zwiększenie roli kobiet w takich instytucjach, wspieranie skutecznej administracji cywilnej i związanych z nią ram prawnych na szczeblu krajowym i lokalnym, wspieranie niezależnego sądownictwa, dobrych rządów oraz porządku publicznego, w tym niewojskowej współpracy technicznej, mającej na celu wzmocnienie ogólnej kontroli cywilnej, wspieranie nadzoru nad systemem bezpieczeństwa, a także wspieranie środków wzmacniających zdolności organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości w zakresie zwalczania terroryzmu, przestępczości zorganizowanej i wszelkich form nielegalnego handlu;
- d) wspieranie ustanowionych zgodnie z międzynarodowymi normami w dziedzinie praw człowieka i praworządności międzynarodowych trybunałów karnych, trybunałów krajowych ad hoc, komisji prawdy i pojednania oraz mechanizmów sądowego rozwiązywania sporów dotyczących praw człowieka i sporów dotyczących dochodzenia i ustalenia praw własności;
- e) wspieranie działań niezbędnych do rozpoczęcia odbudowy i odnowy najważniejszych zasobów infrastruktury, zasobów mieszkalnych, budynków publicznych i zasobów gospodarczych, jak i podstawowych mocy produkcyjnych, ponownego uruchomienia działalności gospodarczej i tworzenia miejsc pracy oraz zapewnienia minimalnych warunków koniecznych dla trwałego rozwoju społecznego;
- f) wspieranie cywilnych działań związanych z demobilizacją i reintegracją społeczną kombatantów oraz, w odpowiednich przypadkach, ich repatriacją, a także środków odnoszących się do sytuacji dzieci-żołnierzy i kobiet-żołnierzy;
- g) wspieranie działań łagodzących społeczne skutki restrukturyzacji sił zbrojnych;
- h) wspieranie działań w ramach unijnej polityki współpracy i jej celów w zakresie oddziaływania społeczno-gospodarczego, jakie wywierają na ludność cywilną miny przeciwpiechotne, niewybuchy lub inne pozostałe po wojnie środki wybuchowe; działania finansowane na podstawie niniejszego rozporządzenia obejmują szkolenia na temat zagrożenia, pomoc ofiarom, wykrywanie min i ich unieszkodliwianie oraz związaną z tym likwidację zgromadzonych zasobów min;
- i) wspieranie – w ramach unijnej polityki współpracy i jej celów – działań w zakresie zwalczania nielegalnego korzystania z broni palnej, strzeleckiej i lekkiej oraz

dostępu do niej; wsparcie takie powinno obejmować również działania inspekcyjne, udzielanie pomocy ofiarom, działania na rzecz podnoszenia świadomości społecznej oraz rozwijanie prawnej i administracyjnej wiedzy specjalistycznej w tej dziedzinie oraz dobrych praktyk;

- j) wspieranie działań służących właściwemu zaspokajaniu specyficznych potrzeb kobiet i dzieci w sytuacji kryzysu i konfliktu, a także ograniczaniu ryzyka narażenia ich na przemoc o podłożu płciowym;
- k) wspieranie rehabilitacji i reintegracji ofiar konfliktów zbrojnych, włączając w to działania w zakresie specyficznych potrzeb kobiet i dzieci;
- l) wspieranie działań w zakresie propagowania, ochrony i poszanowania praw człowieka, podstawowych wolności, demokracji i praworządności oraz wspieranie związanych z tym instrumentów międzynarodowych;
- m) wspieranie działań społeczno-gospodarczych służących propagowaniu sprawiedliwego dostępu do zasobów naturalnych i przejrzystości zarządzania nimi w sytuacji kryzysu lub początku kryzysu;
- n) wspieranie działań społeczno-gospodarczych służących łagodzeniu skutków nagłych przemieszczeń populacji, między innymi działań związanych z zaspokojeniem potrzeb wspólnot przyjmujących w sytuacji kryzysu lub początku kryzysu;
- o) wspieranie działań przyczyniających się do rozwoju i organizowania społeczeństwa obywatelskiego oraz jego uczestnictwa w życiu politycznym, między innymi działań służących zwiększeniu roli kobiet w życiu politycznym, jak i działań wspierających niezależne, pluralistyczne i profesjonalne media;
- p) wspieranie działań w zakresie przeciwdziałania klęskom żywiołowym i katastrofom spowodowanym przez człowieka oraz sytuacjom zagrożenia zdrowia publicznego w przypadku braku unijnej pomocy humanitarnej i ochrony ludności cywilnej, lub jako jej uzupełnienie – zgodnie z art. 2.

ZAŁĄCZNIK II

Obszary pomocy technicznej i finansowej, o których mowa w art. 4

Pomoc techniczna i finansowa, o której mowa w art. 4 może obejmować wspieranie działań służących budowaniu i wzmacnianiu potencjału UE i jej partnerów w zakresie zapobiegania konfliktom, budowania pokoju oraz reagowania na sytuacje przedkryzysowe i pokryzysowe, przy ścisłej koordynacji z organizacjami międzynarodowymi, regionalnymi i subregionalnymi, a także podmiotami państwowymi i niepaństwowymi działań w odniesieniu do:

- a) propagowania wczesnego ostrzegania oraz analizy ryzyka wystąpienia konfliktu przy opracowywaniu strategii politycznych;
- b) ułatwiania budowania zaufania, mediacji i pojednania, ze szczególnym uwzględnieniem napięć powstających między społecznościami;
- c) wzmacniania potencjału w zakresie uczestnictwa w cywilnych misjach stabilizacyjnych;
- d) usprawnienia procesu odbudowy po konfliktach oraz klęskach i katastrofach.

Działania wymienione w niniejszym punkcie obejmują przekazywanie wiedzy specjalistycznej, wymianę informacji i najlepszych praktyk, ocenę ryzyka/zagrożeń, badania i analizy, systemy wczesnego ostrzegania, szkolenia oraz świadczenie usług. Działania mogą także obejmować pomoc finansową i techniczną przy realizacji przedsięwzięć służących wspieraniu budowania pokoju i państwowości.

ZAŁĄCZNIK III

Obszary pomocy technicznej i finansowej, o których mowa w art. 5

Pomoc techniczna i finansowa, o której mowa w art. 5, obejmuje następujące obszary:

1. zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa osób, strategicznej infrastruktury i zdrowia publicznego;

pomoc może objąć wsparcie na rzecz działań mających na celu:

- a) wzmocnienie zdolności organów ścigania, władz sądowniczych i cywilnych zaangażowanych w walkę z terroryzmem, przestępczością zorganizowaną i wszelkimi formami przemytu, a także w skuteczną kontrolę nielegalnego handlu i tranzytu.

Współpraca transregionalna obejmująca co najmniej dwa państwa trzecie, które jasno wyraziły polityczną wolę zmierzenia się z tymi problemami, traktowana jest priorytetowo. Współpraca w obszarze zwalczania terroryzmu może również być prowadzona z indywidualnymi państwami, regionami, a także organizacjami międzynarodowymi, regionalnymi lub subregionalnymi.

W działaniach w tym zakresie szczególny nacisk kładzie się na dobre rządy i są one podejmowane zgodnie z prawem międzynarodowym, a zwłaszcza z postanowieniami dotyczącymi praw człowieka i międzynarodowym prawem humanitarnym.

W odniesieniu do pomocy udzielanej władzom zaangażowanym w walkę z terroryzmem priorytetowe znaczenie nadaje się środkom wspierającym rozwój i wzmacnianie przepisów w zakresie przeciwdziałania terroryzmowi, wprowadzenie w życie i stosowanie prawa finansowego, celnego i imigracyjnego, rozwój procedur egzekwowania prawa przy zachowaniu najwyższych międzynarodowych standardów, wzmacnianie demokratycznej kontroli i mechanizmów nadzoru instytucjonalnego, a także zapobieganie radykalizmowi.

W odniesieniu do pomocy w zwalczaniu problemu narkotyków zwraca się należyłą uwagę na międzynarodową współpracę, której celem jest wspieranie najlepszych praktyk z zakresu zmniejszania popytu, produkcji i szkodliwych skutków;

- b) zwalczanie zagrożeń dla strategicznej infrastruktury, które mogą dotyczyć także transportu międzynarodowego, w tym transportu pasażerskiego i towarowego, energetyki i dystrybucji energii, informacji elektronicznej i sieci łączności.

W działaniach w tym zakresie szczególny nacisk kładzie się na współpracę transregionalną oraz wdrażanie międzynarodowych standardów w dziedzinie świadomości ryzyka, analizy podatności na

zagrożenia, gotowość na wypadek sytuacji wyjątkowej, zarządzania alarmami i ich skutkami;

- c) zapewnianie właściwej reakcji na poważne zagrożenia dla zdrowia publicznego, w tym nagłe epidemie o potencjalnie transgranicznym zasięgu.

Szczególny nacisk należy położyć na planowanie kryzysowe, zarządzanie zapasami szczepionek i produktów farmaceutycznych, współpracę międzynarodową oraz systemy wczesnego ostrzegania i alarmowania;

- d) zwalczanie globalnych i transregionalnych skutków zmiany klimatu o potencjalnie destabilizującym wpływie;

- 2. ograniczanie ryzyka i gotowość na wypadek zagrożeń zamierzonych, przypadkowych lub naturalnych, związanych z materiałami i środkami chemicznymi, biologicznymi, radiologicznymi i jądrowymi;

pomoc może objąć wsparcie na rzecz działań mających na celu:

- a) wspieranie badań cywilnych jako alternatywy dla badań w dziedzinie obronności; wspieranie i uświadamianie (np. podnoszenie świadomości w zakresie poufności informacji) naukowców, a także wspieranie przekwalifikowania i alternatywnego zatrudniania naukowców i inżynierów zatrudnionych wcześniej w dziedzinach związanych z uzbrojeniem (np. demilitaryzacja programów naukowych, oddzielenie wojskowych i cywilnych cykli paliwowych);
- b) zwiększenie bezpieczeństwa procedur przechowywania w cywilnych obiektach potencjalnie niebezpiecznych materiałów i środków chemicznych, biologicznych, radiologicznych i jądrowych, a także ich wykorzystywania w cywilnych programach badawczych;
- c) wspieranie – w ramach unijnej polityki współpracy i jej celów – tworzenia infrastruktury cywilnej i stosownych badań cywilnych koniecznych do likwidacji, oczyszczenia lub przekształcenia zakładów i obiektów zbrojeniowych, które nie są już uwzględniane w programie obrony kraju;
- d) wzmocnienie zdolności właściwych władz cywilnych zaangażowanych w opracowanie i sprawowanie skutecznej kontroli nad nielegalnym handlem materiałami lub środkami chemicznymi, biologicznymi, radiologicznymi i jądrowymi (wraz ze sprzętem do ich produkcji lub dostarczania), w tym poprzez instalację nowoczesnych urządzeń logistycznych służących do kontroli i oceny;
- e) tworzenie ram prawnych i budowanie potencjału instytucjonalnego, potrzebnych do utworzenia i sprawowania skutecznej kontroli nad wywozem towarów podwójnego zastosowania, z uwzględnieniem środków współpracy regionalnej;

- f) rozwój w dziedzinie skutecznego przygotowania struktur cywilnych na wypadek klęsk żywiołowych oraz w dziedzinie planowania kryzysowego, reagowania kryzysowego i zdolności do usuwania skutków poważnych katastrof ekologicznych w tym zakresie;
- g) w odniesieniu do działań wymienionych w lit. b) i d), należy położyć szczególny nacisk na pomoc dla regionów lub krajów, w których wciąż zgromadzone są zapasy materiałów i środków, o których mowa w lit. b) i d), oraz w których istnieje ryzyko rozprzestrzeniania tych materiałów i środków.

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

- 1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy
- 1.2. Dziedzina(-y) polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa
- 1.3. Charakter wniosku/inicjatywy
- 1.4. Cel/cele
- 1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy
- 1.6. Czas trwania działania i jego wpływu finansowego
- 1.7. Przewidywany(-e) tryb(-y) zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

- 2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości
- 2.2. System zarządzania i kontroli
- 2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

- 3.1. Dział(y) wieloletnich ram finansowych i pozycja(pozycje) wydatków w budżecie, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ
- 3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki
 - 3.2.1. *Synteza szacunkowego wpływu na wydatki*
 - 3.2.2. *Szacunkowy wpływ na środki operacyjne*
 - 3.2.3. *Szacunkowy wpływ na środki administracyjne*
 - 3.2.4. *Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi*
 - 3.2.5. *Udział osób trzecich w finansowaniu*
- 3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Wniosek w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Instrument na rzecz Stabilności

1.2. Dziedzina(-y) polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa¹¹

Tytuł 19: Stosunki zewnętrzne

Działanie 19 06: Reagowanie w sytuacjach kryzysowych i globalne zagrożenia dla bezpieczeństwa

Tytuł tego rozdziału budżetowego 19 06 odpowiada obecnej strukturze instrumentów finansowych na lata 2007-2013. Proponuje się utrzymanie tego samego działania i tytułu 19 06.

1.3. Charakter wniosku/inicjatywy

☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania**

☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego**¹²

☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z **przedłużeniem bieżącego działania**

☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **działania, które zostało przekształcone pod kątem nowego działania**

1.4. Cele

1.4.1. Wieloletni(e) cel(e) strategiczny(-e) Komisji wskazany(-e) we wniosku/inicjatywie

Niniejszy instrument finansowy ma służyć wspieraniu następujących celów strategicznych określonych w komunikacie Komisji „Budżet z perspektywy Europy 2020 – część II” z dnia 29 czerwca 2011 r. (COM/2011/500 – Budżet z perspektywy „Europy 2020” – część II, obszar polityki „Działania zewnętrzne”, s. 48):

„Poprawa zapobiegania kryzysom i ich usuwania. Nasilone zostaną działania UE w zakresie zapobiegania kryzysom i ich usuwania, utrzymywania pokoju oraz zwiększania

¹¹ ABM: Activity Based Management: zarządzanie kosztami działań - ABB: Activity Based Budgeting: budżet zadaniowy.

¹² O którym mowa w art. 49 ust. 6 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

międzynarodowego bezpieczeństwa, w tym zwiększania możliwości UE w zakresie gotowości na wypadek wystąpienia kryzysu”.

Ponadto jest on zgodny z ogólną charakterystyką wszystkich instrumentów zewnętrznych zawartą we wspomnianym wyżej komunikacie czerwcowym (s.22), w którym stwierdza się, że nowe instrumenty: „pozwolą UE szybko i skutecznie reagować na wypadek klęsk żywiołowych i katastrof spowodowanych przez człowieka”.

1.4.2. *Cel(e) szczegółowy(-e) i działanie(-a) ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa*

Cel szczegółowy nr 1

W sytuacji kryzysu lub początku kryzysu, czy to spowodowanego przez człowieka, czy też będącego wynikiem klęski żywiołowej, wspieranie stabilności poprzez skuteczną reakcję mającą na celu pomoc w zachowaniu, ustanowieniu lub przywróceniu warunków niezbędnych do właściwej realizacji unijnej polityki rozwojowej i w dziedzinie współpracy.

Cel szczegółowy nr 2

Pomoc w **budowaniu potencjału służącego zapewnieniu gotowości UE i jej partnerów w zakresie zapobiegania konfliktom, budowania pokoju oraz reagowania na sytuacje przedkryzysowe i pokryzysowe** w ścisłej współpracy z organizacjami międzynarodowymi, regionalnymi i subregionalnymi, a także z podmiotami państwowymi i niepaństwowymi.

Cel szczegółowy nr 3

Przeciwdziałanie zagrożeniom globalnym i transregionalnym stanowiącym zagrożenie dla pokoju i stabilności.

Działanie(-a) ABM/ABB, którego(-ych) dotyczy wniosek/inicjatywa

19.06 : Reagowanie w sytuacjach kryzysowych i globalne zagrożenia dla bezpieczeństwa

1.4.3. *Oczekiwany(-e) wynik(i) i wpływ*

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

- Zapewnienie kompleksowej reakcji UE w sytuacjach niestabilności, takich jak początek kryzysu i klęski żywiołowe, poprzez ukierunkowane i komplementarne działania podejmowane w ramach reagowania kryzysowego Instrumentu na rzecz Stabilności.
- Wzmocnienie potencjału UE w zakresie skutecznego wspierania działań wielostronnych i międzynarodowych na rzecz zapobiegania konfliktom na całym świecie i ich rozwiązywania.
- Wspieranie działań na rzecz zapobiegania konfliktom i budowania pokoju z myślą o ograniczeniu liczby konfliktów zbrojnych na świecie oraz zmniejszeniu liczby krajów, które ponownie popadają w konflikt.

- Przeciwdziałanie globalnym i transregionalnym zagrożeniem w sposób uzupełniający działania innych instrumentów UE i podmiotów międzynarodowych, poprzez zwiększanie zdolności mających na celu lepszą integrację beneficjentów w społeczności międzynarodowej (między innymi poprzez rozwój sieci kontaktów, zwiększony zdolności w zakresie gromadzenia i wymiany informacji, wsparcie na rzecz współpracy regionalnej i platform).

1.4.4. *Wskaźniki wyników i wpływu*

Należy określić wskaźniki, które umożliwią monitorowanie realizacji wniosku/inicjatywy.

- W sytuacji kryzysu lub początku kryzysu odsetek projektów przyjętych w ciągu 3 miesięcy od wystąpienia kryzysu, umożliwiających UE skuteczną pomoc w zakresie zapobiegania kryzysom, ich rozwiązywania lub przywracania stabilności.
- Zwiększone zdolności beneficjentów pomocy w zakresie zapobiegania konfliktom, reagowania na sytuacje przedkonfliktowe i pokonfliktowe oraz budowania pokoju.
- Stopień dostosowania do odpowiedniej polityki bezpieczeństwa zewnętrznego UE, z uwzględnieniem zewnętrznego wymiaru bezpieczeństwa wewnętrznego.

1.4.5. *Potrzeba(-y), która(-e) ma(-ją) zostać zaspokojona(-e) w perspektywie krótko- lub długoterminowej*

W części 1 uzasadnienia określono wymogi polityki, które ma spełniać niniejszy instrument w ramach ewoluujących wytycznych politycznych. Ze względu na szczególny charakter i kontekst działań w zakresie gotowości na wypadek kryzysu i reagowania kryzysowego, a także działań w zakresie globalnych i transnarodowych zagrożeń dla bezpieczeństwa, warunki które mają zostać spełnione będą miały charakter krótko- i długoterminowy.

1.4.6. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej*

UE, jako partner na arenie międzynarodowej, cieszy się wiarygodnością i jest postrzegana jako neutralny, uczciwy pośrednik, dzięki czemu ma przewagę konkurencyjną w zakresie interweniowania w wielu obszarach konfliktowych celem niedopuszczenia do eskalacji; może też służyć pomocą w zapobieganiu konfliktowi. Dzięki reakcji na szczeblu UE możliwe jest zwiększenie poziomu wpływu, ponieważ połączone wysiłki pozwalają skuteczniej wywierać nacisk na władze i partnerów międzynarodowych. Działania na poziomie UE podejmowane w reakcji na kryzys maksymalizują spójność reakcji i skuteczność pomocy. Na szczeblu międzynarodowym coraz bardziej potrzebna jest synergia i współpraca, ponieważ darczyńcy mają podobne problemy pod względem ograniczeń zasobów. Należy tu zwrócić uwagę, że bardzo niewielka liczba państw członkowskich UE stosuje narzędzia reagowania kryzysowego lub budowania pokoju, których zakres byłby porównywalny do zakresu Instrumentu na rzecz Stabilności.

W obliczu coraz bardziej złożonych problemów realizacja żadnego z wewnętrznych priorytetów UE – takich jak bezpieczeństwo, wzrost gospodarczy i tworzenie nowych miejsc pracy, walka ze zmianą klimatu, dostęp do energii, ochrona zdrowia, przeciwdziałanie pandemiom oraz migracja – nie będzie możliwa, jeśli działania będzie się podejmować w

izolacji od świata. W czasach kryzysu gospodarczego bardziej skoordynowane i zintegrowane podejście UE i jej państw członkowskich, zapewnione dzięki wspólnemu programowaniu, przyniesie większą wartość dodaną, będzie miało większą siłę oddziaływania i silniejszą legitymację, a także większy wpływ i skuteczność.

Instrument na rzecz Stabilności na lata 2007-2013 wykazał silny efekt stymulujący w procesie przygotowania i usprawnienia długoterminowej pomocy zewnętrznej UE oraz działań przyjętych przez UE w dążeniu do realizacji celów wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, przewidzianych w tytule V TUE.

1.4.7. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań

Cztery lata po wejściu w życie w 2007 r. Instrument na rzecz Stabilności uznawany jest za wysoce komplementarne narzędzie UE w zakresie reagowania kryzysowego.

Dotychczas okazał się skuteczny w umożliwianiu UE – w ramach jej polityki na rzecz pokoju, bezpieczeństwa i rozwoju – finansowania wielu różnych inicjatyw dotyczących zapobiegania konfliktom, reagowania kryzysowego i gotowości na wypadek kryzysu, w przypadku gdy żadne inne unijne instrumenty współpracy nie były dostępne, ani żadne interwencje uzupełniające nie były realizowane w ramach innych instrumentów. Należy jednak przyspieszyć jego stosowanie oraz zwiększyć ogólną elastyczność programowania i wdrażania, co pozwoli m.in. szybciej reagować na wytyczne polityczne Rady i w trwały sposób rozwiązywać przyszłe problemy dotyczące pokoju i bezpieczeństwa.

Ponadto, maksymalna kwota przewidziana w obowiązującym rozporządzeniu w odniesieniu do zagrożenia dla porządku publicznego, bezpieczeństwa osób, infrastruktury strategicznej i zdrowia publicznego okazała się niewystarczająca. Należy, zgodnie z wnioskiem Komisji w ramach przeglądu śródkresowego rozporządzenia w 2009 r., zweryfikować wysokość pułapów przyjętych w odniesieniu do globalnych zagrożeń dla bezpieczeństwa (w tym działań w zakresie ograniczania ryzyka i zwiększania gotowości w odniesieniu do materiałów lub środków chemicznych, biologicznych, radiologicznych i jądrowych), aby osiągnąć elastyczność umożliwiającą odpowiednie reagowanie na zmieniające się zagrożenia.

1.4.8. Spójność z ewentualnymi innymi instrumentami finansowymi oraz możliwa synergia

W Traktacie o Unii Europejskiej (art. 21) określono wspólne najistotniejsze zasady i cele działań zewnętrznych Unii, między innymi utrzymanie pokoju, zapobieganie konfliktom i umacnianie bezpieczeństwa międzynarodowego. Instrument na rzecz Stabilności będzie służył wspieraniu działań UE służących umacnianiu bezpieczeństwa, utrzymaniu pokoju i zapobieganiu konfliktom, i podobnie jak wszystkie instrumenty współpracy zewnętrznej UE, zapewni ochronę wartości UE, zwłaszcza praw człowieka i demokracji. Przyczyni się do zapewnienia komplementarnej i spójnej reakcji UE na sytuacje kryzysu i w tych ramach możliwe będzie jego stosowanie równoległe do operacji wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, pomocy humanitarnej i ochrony ludności cywilnej, pomocy makrofinansowej oraz Instrumentu Współpracy w dziedzinie Bezpieczeństwa Jądrowego. Przyczyni się on również do działań w zakresie zapobiegania konfliktom, budowania pokoju oraz państwowości prawa w synergii z głównymi instrumentami geograficznymi UE (ENI, DCI, EFR, IPA) oraz instrumentami tematycznymi, takimi jak Europejski Instrument na rzecz Demokracji i Praw Człowieka (EIDHR). Przewiduje się możliwość skorzystania z niniejszego

instrumentu w celu podejmowania interwencji związanych ze skutkami kryzysu politycznego lub klęski żywiołowej, między innymi w zakresie finansowania komplementarnych działań, które łączą pomoc humanitarną z pomocą rozwojową (łączenie pomocy doraźnej, odbudowy i rozwoju – LRRD), tj. w przypadkach, gdy mobilizacja głównych instrumentów geograficznych lub tematycznych nie jest możliwa w odpowiednim czasie lub wymaga dodatkowej interwencji w celu zapewnienia skutecznej reakcji.

Istnieją wyraźne powiązania pomiędzy działaniem zewnętrznym UE w zakresie reakcji na kryzysy i zapobiegania kryzysom, a zapewnieniem reakcji na globalne zagrożenia dla bezpieczeństwa poprzez realizację wewnętrznej polityki UE w obszarze migracji, wymiaru sprawiedliwości, wolności i bezpieczeństwa. Konkluzje Rady w sprawie wzmocnienia związku między wewnętrznymi a zewnętrznymi aspektami walki z terroryzmem z 9 czerwca 2011 r. mają – podobnie jak metoda pracy dotycząca ściślejszej współpracy i koordynacji w dziedzinie bezpieczeństwa zewnętrznego z dnia 6 czerwca 2011 r. – szczególnie istotne znaczenie. Ponieważ wiele zagrożeń transregionalnych pokrywa się z najważniejszymi priorytetami UE w zakresie bezpieczeństwa zewnętrznego, niniejszy instrument przyczyni się też do realizacji europejskiej strategii bezpieczeństwa (zmienionej w 2008 r.) oraz do uwzględnienia „wymiaru zewnętrznego” strategii bezpieczeństwa wewnętrznego UE (2010). Klęski żywiołowe, degradacja środowiska i współzawodnictwo o zasoby przyczyniają się do pogłębiania konfliktów, zwłaszcza w sytuacji wzrostu ubóstwa i liczby ludności, która niesie konsekwencje humanitarne, zdrowotne, polityczne i konsekwencje w zakresie bezpieczeństwa, w tym zwiększone przepływy migracyjne.

1.5. Czas trwania działania i jego wpływ finansowego

☒ Wniosek/inicjatywa o **określonym czasie trwania**

- ☒ Czas trwania wniosku/inicjatywy: od 1.1.2014 r. do 31.12.2020 r.
- ☒ Czas trwania wpływu finansowego: od 1.1.2014 r. do 31.12.2020 r.
- ☐ Wniosek/inicjatywa o **nieokreślonym czasie trwania**
- Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od RRRR r. do RRRR r.,
- po którym następuje faza operacyjna.

1.6. Przewidywany(-e) tryb(y) zarządzania¹³

☒ **Bezpośrednie zarządzanie scentralizowane** przez Komisję

☒ **Pośrednie zarządzanie scentralizowane** poprzez przekazanie zadań wykonawczych:

- ☒ agencjom wykonawczym
- ☒ organom utworzonym przez Wspólnoty¹⁴

¹³

Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

- ☒ krajowym organom publicznym/organom mającym obowiązek świadczenia usługi publicznej
- ☒ osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej, określonym we właściwym prawnym akcie podstawowym w rozumieniu art. 49 rozporządzenia finansowego

☐ **Zarządzanie dzielone** z państwami członkowskimi

☒ **Zarządzanie zdecentralizowane** z państwami trzecimi

☒ **Zarządzanie wspólne** z organizacjami międzynarodowymi (*należy wyszczególnić*)

W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu, należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.

Uwagi

Ze względu na szczególnie charakter instrumentu, który ma służyć reagowaniu na sytuacje kryzysu i konflikty, a także zwiększeniu gotowości na wypadek kryzysu oraz przeciwdziałaniu globalnym i transnarodowym zagrożeniom dla bezpieczeństwa, należy zapewnić możliwość stosowania możliwie największej liczby trybów zarządzania.

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Należy określić częstotliwość i warunki.

Stosowane przez Komisję Europejską systemy monitorowania i oceny są w coraz większym stopniu zorientowane na wyniki. Zadania w ramach obu tych procesów wykonują zarówno pracownicy wewnętrzni, jak i eksperci zewnętrzni.

Osoby zarządzające realizacją poszczególnych zadań w delegaturach i siedzibie głównej monitorują na bieżąco realizację projektów i programów przy użyciu różnych metod, między innymi – w miarę możliwości – za pomocą wizyt w terenie. Monitorowanie zapewnia cenne informacje na temat postępów, pomaga osobom zarządzającym w identyfikacji rzeczywistych i potencjalnych wąskich gardeł oraz w podejmowaniu działań naprawczych.

Zatrudnia się zewnętrznych niezależnych ekspertów w celu przeprowadzenia oceny wyników unijnych działań zewnętrznych w ramach trzech różnych systemów. Takie oceny pomagają zapewnić rozliczalność i udoskonalić trwające interwencje; pozwalają również wyciągnąć wnioski z dotychczasowych doświadczeń z korzyścią dla przyszłych polityk i działań. We wszystkich narzędziach stosuje się uznane na szczeblu międzynarodowym kryteria oceny określone przez OECD-DAC, dotyczące między innymi (potencjalnych) skutków.

Najpierw, na poziomie projektu, w ramach stosowanego w siedzibie głównej systemu monitorowania zorientowanego na wyniki (ROM) otrzymuje się zwięzłą, ukierunkowaną analizę jakości próby

¹⁴

O którym mowa w art. 185 rozporządzenia finansowego.

prorowadzonych interwencji. Za pomocą wysoce ustrukturyzowanych i znormalizowanych metod niezależni eksperci zajmujący się monitorowaniem zorientowanym na wyniki przyznają oceny odzwierciedlające mocne i słabe strony danego projektu i formułują zalecenia dotyczące sposobów poprawy jego skuteczności.

Oceny na poziomie projektu, którymi zarządzają delegatury UE odpowiedzialne za dane projekty, dostarczają bardziej szczegółowych, dogłębnych analiz i pomagają zarządzającym projektem w udoskonalaniu bieżących przedsięwzięć i przygotowywaniu przyszłych. Przeprowadzanie analiz oraz gromadzenie informacji zwrotnych i dowodów od wszystkich zainteresowanych stron, nie tylko od beneficjentów końcowych, powierza się zewnętrznym niezależnym ekspertom dysponującym wiedzą tematyczną i geograficzną.

Komisja przeprowadza również strategiczne oceny swojej polityki, od programowania i strategii po wdrażanie działań w konkretnym sektorze (np. zdrowia, edukacji itd.), kraju lub regionie, bądź też w odniesieniu do konkretnego instrumentu. Oceny te wnoszą istotny wkład w kształtowanie polityki oraz opracowywanie instrumentów i projektów. Wszystkie te oceny publikuje się na stronie internetowej Komisji, a podsumowanie wniosków zamieszcza się w sprawozdaniach rocznych dla Rady i Parlamentu Europejskiego.

Konkretne informacje dotyczące kwoty wydatków związanych z klimatem, obliczonej zgodnie z metodologią opartą na „wskaźnikach z Rio”, jak określono w komunikacie Komisji w sprawie kolejnych wieloletnich ram finansowych z czerwca 2011 r., zostaną uwzględnione na poziomie pozycji wydatków w budżecie w odniesieniu do Instrumentu na rzecz Stabilności, określonym w rocznym sprawozdaniu z działalności ABB/ABM, w dokumentach programowych, a także w ramach ocen na wszystkich szczeblach i we wszystkich sprawozdaniach rocznych.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Zidentyfikowane ryzyko

Otoczenie obarczone ryzykiem

Środowisko operacyjne pomocy przewidzianej w niniejszym Instrumentu charakteryzują opisane poniżej rodzaje ryzyka związane z niezrealizowaniem celów Instrumentu, nieoptymalnym zarządzaniem finansowym lub nieprzestrzeganiem obowiązujących zasad (brak zgodności z prawem i nieprawidłowości):

- niestabilność gospodarcza/polityczna lub klęska żywiołowa może prowadzić do trudności i opóźnień w odniesieniu do projektowania i realizacji interwencji, szczególnie zaś w państwach niestabilnych;
- brak potencjału instytucjonalnego i administracyjnego w krajach partnerskich może prowadzić do trudności i opóźnień w odniesieniu do projektowania i realizacji interwencji;
- rozproszenie geograficzne projektów i programów (obejmujących wiele państw/terytoriów/regionów) może stwarzać wyzwania związane z logistyką lub zasobami pod względem monitorowania, szczególnie wszelkich działań kontrolnych w terenie;

- różnorodność potencjalnych partnerów/beneficjentów i ich zróżnicowane struktury kontroli wewnętrznej oraz zdolności kontrolne mogą prowadzić do rozproszenia zasobów Komisji przeznaczonych do wspierania i monitorowania realizacji projektów, a co za tym idzie – zmniejszać ich skuteczność i efektywność;
- niska jakość i niewielka ilość dostępnych danych dotyczących wyników i wpływu pomocy zewnętrznej/wdrażania krajowego planu rozwoju w krajach partnerskich może osłabić zdolności sprawozdawcze Komisji i możliwość ponoszenia odpowiedzialności za wyniki.

Przewidywany poziom ryzyka nieprzestrzegania obowiązujących zasad

Celem w zakresie zgodności z obowiązującymi zasadami dla niniejszego instrumentu jest utrzymanie historycznego poziomu ryzyka niezgodności (wskaźnika błędu) dla portfela Służby ds. Instrumentów Polityki Zagranicznej (FPI)/DG ds. Rozwoju i Współpracy EuropeAid, tj. poziomu „netto” błędów resztowych (w perspektywie wieloletniej, po przeprowadzeniu wszystkich planowanych kontroli i korekt w odniesieniu do zamkniętych zamówień) poniżej 2 %. Tradycyjnie wiązało się to z zakresem błędu 2-5 % w odniesieniu do rocznej losowej próbkę transakcji kontrolowanych przez Europejski Trybunał Obrachunkowy do celów rocznego poświadczenia wiarygodności. FPI/DG ds. Rozwoju i Współpracy EuropeAid uważa, że jest to najniższy wskaźnik ryzyka nieprzestrzegania przepisów, jaki można osiągnąć w otoczeniu obciążonym tak wysokim ryzykiem, biorąc pod uwagę obciążenia administracyjne i konieczną gospodarność w obszarze kontroli zgodności z zasadami.

2.2.2. Przewidywane metody kontroli

Struktura kontroli wewnętrznej FPI/DG ds. Rozwoju i Współpracy EuropeAid

Proces kontroli wewnętrznej i zarządzania w FPI/DG ds. Rozwoju i Współpracy EuropeAid został zaprojektowany w sposób dający racjonalną gwarancję realizacji celów pod względem skuteczności i efektywności prowadzonych działań, rzetelności sprawozdań finansowych, jak i pod względem zgodności z odpowiednimi ramami prawnymi i proceduralnymi.

Skuteczność i efektywność

Aby zapewnić skuteczność i efektywność swoich działań (oraz zmniejszyć wysoki poziom ryzyka, jakim obciążone jest środowisko pomocy zewnętrznej), w uzupełnieniu wszystkich elementów strategicznej polityki całej Komisji i jej procesu planowania, środowiska kontroli wewnętrznej oraz innych wymogów w zakresie standardów kontroli wewnętrznej w Komisji, FPI/DG ds. Rozwoju i Współpracy EuropeAid będzie nadal dysponować specjalnie dostosowanymi ramami zarządzania pomocą w odniesieniu do działań prowadzonych w ramach wszystkich stosowanych przez nią instrumentów, i ramy te będą obejmowały:

- zarządzanie większą częścią pomocy zewnętrznej przez delegatury UE w terenie;
- jasno określone i sformalizowane ścieżki rozliczalności finansowej (począwszy od delegowanego urzędnika zatwierdzającego) w drodze subdelegowania uprawnień na rzecz szefa delegatury (w przypadku FPI);

- jasno określone i sformalizowane ścieżki rozliczalności finansowej [począwszy od delegowanego urzędnika zatwierdzającego (dyrektora generalnego)] w drodze subdelegowania uprawnień subdelegowanego urzędnika zatwierdzającego (dyrektora) w siedzibie głównej na rzecz szefa delegatury (w przypadku DG Ds. Rozwoju i Współpracy EuropeAid);
- regularne sprawozdania przekazywane przez delegatury UE do siedziby głównej (sprawozdania na temat zarządzania pomocą zewnętrzną), w tym roczne poświadczenie wiarygodności przez szefa delegatury;
- konkretny program szkoleń dla pracowników w siedzibie głównej i w delegaturach;
- znaczne wsparcie i doradztwo na poziomie siedziby głównej/delegatur (również przez Internet);
- wizyty „sprawdzające” w delegaturach, którym przekazano zadania, odbywane regularnie co 3–6 lat;
- metodologię zarządzania cyklem projektu i programu, obejmującą:
- w odpowiednich przypadkach – narzędzia zapewnienia jakości na potrzeby opracowywania interwencji, metodę jej przeprowadzania, mechanizm finansowy, system zarządzania, ocenę i dobór partnerów realizujących działania itd.;
- zarządzanie programem i projektem, narzędzia monitorowania i sprawozdawczości na potrzeby skutecznej realizacji działań, w tym regularne zewnętrzne monitorowanie projektów na miejscu;
- ważne elementy składowe oceny i audytu.

Sprawozdawczość finansowa i rachunkowość

FPI/DG ds. Rozwoju i Współpracy EuropeAid nadal będzie stosowała najwyższe standardy rachunkowości i sprawozdawczości finansowej, korzystając z systemu rachunkowości memoriałowej (ABAC) Komisji oraz ze specjalnych narzędzi na potrzeby pomocy zewnętrznej, takich jak Wspólny System Informacyjny RELEX (CRIS).

W odniesieniu do zgodności z odpowiednimi ramami prawnymi i proceduralnymi, metody kontrolowania zgodności określono w sekcji 2.3 (Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom).

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony

Ponieważ FPI/DG ds. Rozwoju i Współpracy EuropeAid prowadzą działalność w otoczeniu obciążonym wysokim ryzykiem, w stosowanych przez nie systemach należy uwzględnić występowanie znacznej ilości potencjalnych błędów zgodności (nieprawidłowości) w transakcjach i przewidzieć liczne kontrole mające na celu zapobieganie takim błędom oraz ich wykrywanie i korygowanie na możliwie najwcześniejszym etapie procesu płatności. W praktyce oznacza to, że kontrole zgodności

FPI/DG ds. Rozwoju i Współpracy EuropeAid będą na ogół polegały na kontrolach *ex ante* przeprowadzanych przez audytorów zewnętrznych i pracowników Komisji w terenie, przed dokonaniem końcowej płatności za projekt (choć przy zachowaniu pewnych audytów i kontroli *ex post*), i będą znacznie wykraczały poza zakres środków bezpieczeństwa finansowego wymaganych w rozporządzeniu finansowym. Ramy zgodności FPI/DG ds. Rozwoju i Współpracy EuropeAid obejmują między innymi następujące ważne elementy składowe:

Środki zapobiegawcze:

- obowiązkowe podstawowe szkolenia dotyczące kwestii nadużyć finansowych dla pracowników zarządzających pomocą i audytorów;
- wytyczne (również przez Internet) obejmujące Praktyczny przewodnik po procedurach udzielania zamówień, przewodnik DG ds. Rozwoju i Współpracy EuropeAid oraz zestaw narzędzi do zarządzania finansowego (dla partnerów realizujących działania);
- ocena *ex ante* w celu sprawdzenia, czy stosowane są właściwe środki zwalczania nadużyć finansowych, służące zapobieganiu nadużyciom w procesie zarządzania funduszami UE i wykrywaniu tych nadużyć w organach zarządzających odpowiednimi funduszami w ramach zarządzania wspólnego i zdecentralizowanego;
- kontrola *ex ante* dostępnych w krajach partnerskich mechanizmów zwalczania nadużyć finansowych, przeprowadzana w ramach oceny zarządzania finansami publicznymi pod kątem kwalifikowalności do otrzymania wsparcia budżetowego (tj. aktywne zaangażowanie w walkę z nadużyciami finansowymi i korupcją, odpowiednie organy kontroli, dostateczny potencjał wymiaru sprawiedliwości oraz skuteczne mechanizmy reagowania i sankcji);
- w 2008 r. Komisja podpisała w Akrze Międzynarodową Inicjatywę na rzecz Przejrzystości Pomocy (IATI) i wyraziła zgodę na standard dotyczący przejrzystości pomocy, zapewniający bardziej terminowe, szczegółowe i regularne informacje na temat przepływów pomocy oraz dokumenty;
- od 14 października 2011 r. Komisja wdraża pierwszy etap standardów IATI dotyczących przejrzystości publikowania informacji przed kolejnym forum wysokiego szczebla w sprawie skuteczności pomocy, które odbędzie się w Pusanie w listopadzie 2011 r. Ponadto Komisja, we współpracy z państwami członkowskimi UE, będzie prowadziła prace nad wspólną aplikacją sieciową zwaną TR-AID, która przekształca dane dotyczące pomocy UE, dostarczane za pośrednictwem IATI i innych źródeł, w informacje na temat pomocy przyjazne dla użytkownika.

Środki służące wykrywaniu i środki naprawcze:

- zewnętrzne audyty i kontrole (zarówno obowiązkowe, jak i oparte na analizie ryzyka), również ze strony Europejskiego Trybunału Obrachunkowego;
- kontrole z mocą wsteczną (oparte na analizie ryzyka) i odzyskiwanie należności;
- zawieszenie finansowania UE w przypadku poważnego nadużycia finansowego, w tym korupcji na dużą skalę, do czasu podjęcia przez władze właściwych działań naprawczych i działań zapobiegających takim nadużyciom na przyszłość.

FPI/DG ds. Rozwoju i Współpracy EuropeAid będą dalej pracować nad swoją strategią zwalczania nadużyć (zgodnie z nową strategią zwalczania nadużyć (CAFS) przyjętą przez Komisję dnia 24 czerwca 2011 r.) mającą między innymi na celu:

- pełne dostosowanie wewnętrznych kontroli FPI/DG ds. Rozwoju i Współpracy EuropeAid ukierunkowanych na zwalczanie nadużyć do wymogów CAFS;
- ukierunkowanie podejścia FPI/DG ds. Rozwoju i Współpracy EuropeAid w zakresie zarządzania ryzykiem na identyfikację obszarów obarczonych ryzykiem nadużyć i ustalanie stosownych reakcji;
- zagwarantowanie, aby systemy stosowane do celów wydatkowania funduszy UE w państwach trzecich umożliwiały odzyskiwanie istotnych danych w celu uwzględnienia ich w zarządzaniu ryzykiem nadużyć (np. podwójne finansowanie);
- w razie konieczności utworzone zostaną sieci kontaktów i odpowiednie narzędzia informatyczne, służące analizie przypadków nadużyć finansowych odnoszących się do sektora pomocy zewnętrznej.

2.4. Szacunkowe koszty kontroli i korzyści wynikające z kontroli

Koszty kontroli wewnętrznej i zarządzania w odniesieniu do Instrumentu na rzecz Stabilności powinny być podobne do kosztów wyliczonych przez DG ds. Rozwoju i Współpracy EuropeAid w odniesieniu do zarządzania instrumentami na rzecz działań zewnętrznych (tj. 6% koperty finansowej).

Koszty kontroli wewnętrznej i zarządzania w całym portfelu DG ds. Rozwoju i Współpracy EuropeAid w planach budżetu na lata 2014-2020 wynoszą rocznie w przybliżeniu **658 mln EUR** na pokrycie zobowiązań. Kwota ta obejmuje zarządzanie EFR, zintegrowane w ramach struktury zarządzania DG ds. Rozwoju i Współpracy EuropeAid. Te koszty pozaoperacyjne stanowią około **6,4 %** szacunkowej rocznej kwoty wynoszącej **10,2 mld EUR**, przewidzianej na ogólne (operacyjne i administracyjne) zobowiązania DG ds. Rozwoju i Współpracy EuropeAid w jej portfelu wydatków, finansowanym z budżetu ogólnego UE i Europejskiego Funduszu Rozwoju na lata 2014-2020.

W kosztach zarządzania uwzględniono wszystkich pracowników DG ds. Rozwoju i Współpracy EuropeAid w siedzibie głównej oraz w delegaturach, infrastrukturę, podróże, szkolenia, monitorowanie, zamówienia na ocenę i audyt (w tym zamówienia udzielane na podstawie procedur wszczynanych przez beneficjentów).

DG ds. Rozwoju i Współpracy EuropeAid planuje zmniejszyć proporcję działań związanych z zarządzaniem do działań operacyjnych w ramach poprawy i uproszczenia uregulowań dotyczących nowych instrumentów, opierając się przy tym na zmianach, których należy prawdopodobnie oczekiwać w ramach zmienionego rozporządzenia finansowego. Podstawowe korzyści tych kosztów zarządzania rozpatruje się w kategoriach realizacji celów polityki, efektywnego i skutecznego wykorzystania zasobów oraz stosowania rzetelnych i oszczędnych środków zapobiegawczych i przeprowadzania kontroli mających na celu zapewnienie zgodnego z prawem i zasadami wykorzystania funduszy.

Jakkolwiek nadal będzie się dążyć do poprawy charakteru i ukierunkowania działań w zakresie zarządzania i kontroli zgodności w odniesieniu do portfela, to w ogólnym rozrachunku ponoszenie tych kosztów jest niezbędne dla skutecznej i efektywnej realizacji celów instrumentów przy zachowaniu minimalnego ryzyka braku zgodności (poniżej 2 % błędów resztowych). Są one znacznie mniejsze niż

koszty ryzyka związanego z wyeliminowaniem lub ograniczeniem w kontroli wewnętrznej w tym obszarze obciążonym wysokim ryzykiem.

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Dział(y) wieloletnich ram finansowych i pozycja(pozycje) wydatków w budżecie, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące pozycje w budżecie

Według działów wieloletnich ram finansowych i pozycji w budżecie

Dział wieloletnich ram finansowych	Pozycja w budżecie	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer [Treść.....]	Z różnicowane /niezróżnicowane (15)	państw EFTA ¹⁶	krajów kandydujących ¹⁷	państw trzecich	w rozumieniu art. 18 ust. 1 lit. aa) rozporządzenia finansowego
IV	19 06 : Reagowanie w sytuacjach kryzysowych i globalne zagrożenia dla bezpieczeństwa	Zróżnicowane	NIE	NIE	NIE	NIE
	19 06 01 Reagowanie i gotowość na sytuacje kryzysowe					
	19 06 01 01 Reagowanie i gotowość na sytuacje kryzysowe					
	19 06 01 02 Zakończenie wcześniejszej współpracy					
	19 06 02 Działania w zakresie nierozprzestrzeniania broni masowego rażenia					
	19 06 02 01 Działania w dziedzinie zmniejszania zagrożenia oraz w dziedzinie gotowości w odniesieniu do materiałów lub substancji chemicznych, jądrowych i biologicznych					
	19 06 02 02 Działania przygotowawcze – redukcja broni atomowej, biologicznej i chemicznej oraz broni strzeleckiej					
	19 06 02 03 Polityka wspólnotowa w zakresie zwalczania rozprzestrzeniania broni lekkiej					
	19 06 03 Działania międzyregionalne w zakresie przestępczości zorganizowanej, nielegalnego handlu, ochrony infrastruktury o					

¹⁵ DA=środki zróżnicowane/ DNA=środki niezróżnicowane.

¹⁶ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu.

¹⁷ Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

	decydującym znaczeniu oraz zagrożeń dla zdrowia publicznego i działań w zakresie zwalczania terroryzmu					
	19 06 09 Projekt pilotażowy – Program na rzecz działań z zakresu budowania pokoju, prowadzonych przez organizacje pozarządowe					

- Nowe pozycje w budżecie, o których utworzenie się wnioskuję

Według działów wieloletnich ram finansowych i pozycji w budżecie

Dział wieloletnich ram finansowych	Pozycja w budżecie	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer [Treść.....]	Zróżnicowane /niezróżnicowane	państw EFTA	krajów kandydujących	państw trzecich	w rozumieniu art. 18 ust. 1 lit. aa) rozporządzenia finansowego
IV	19 06: Reagowanie w sytuacjach kryzysowych i globalne zagrożenia dla bezpieczeństwa	Zróżnicowane	NIE	NIE	NIE	NIE
	19 06 01 Reagowanie w sytuacjach kryzysu lub początku kryzysu					
	19 06 02 Zapobieganie konfliktom, gotowość na sytuacje kryzysowe i budowanie pokoju					
	19 06 03 Globalne i transregionalne zagrożenia dla bezpieczeństwa					

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych:	Numer	Dział IV – Globalny wymiar Europy
--	-------	-----------------------------------

FPI/DG ds. Rozwoju i Współpracy EuropeAid			Rok N ¹⁸	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			OGÓŁEM
• Środki operacyjne										
Numer pozycji w budżecie 19 06 01	Środki na zobowiązania	(1)	252,315	257,577	262,837	268,232	272,923	279,274	285,370	1.878,529
	Środki na płatności	(2)	163,073	182,596	230,065	284,946	316,965	324,193	376,691	1.878,529
Numer pozycji w budżecie 19 06 02	Środki na zobowiązania	(1)	22,824	23,286	23,748	24,222	24,708	25,200	25,740	169,728
	Środki na płatności	(2)	15,064	16,766	20,898	25,675	28,538	29,106	33,681	169,728
Numer pozycji w budżecie 19 06 03	Środki na zobowiązania	(1a)	95,100	97,025	98,950	100,925	102,950	105,000	107,250	707,200
	Środki na płatności	(2a)	62,766	69,858	87,076	106,981	118,907	121,275	140,337	707,200
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne ¹⁹										
Numer pozycji w budżecie 19 01 04 03		(3)	10,161	10,212	10,265	10,321	11,219	10,526	10,640	73,343

¹⁸ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

¹⁹ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne pozycje „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

OGÓŁEM środki dla FPI/DG ds. Rozwoju i Współpracy EuropeAid	Środki na zobowiązania	=1+1a +3	380,400	388,100	395,800	403,700	411,800	420,000	429,000	2.828,800
	Środki na płatności	=2+2a +3	251,064	279,432	348,304	427,922	475,629	485,100	561,349	2.828,800

Dział wieloletnich ram finansowych:	5	„Wydatki administracyjne”
--	----------	---------------------------

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			OGÓŁEM
FPI/DG ds. Rozwoju i Współpracy EuropeAid									
• Zasoby ludzkie		6,447	6,382	6,318	6,255	6,255	6,255	6,255	44,168
• Pozostałe wydatki administracyjne		0,766	0,693	0,693	0,693	0,693	0,693	0,693	4,923
OGÓŁEM FPI/DG ds. Rozwoju i Współpracy EuropeAid	Środki	7,213	7,075	7,011	6,948	6,948	6,948	6,948	49,091

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	7,213	7,075	7,011	6,948	6,948	6,948	6,948	49,091
--	--	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--------

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

		Rok N ²⁰	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			OGÓŁEM
OGÓŁEM środki	Środki na zobowiązania	387,613	395,175	402,811	410,648	418,748	426,948	435,948	2.877,891

²⁰

Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

na DZIAŁY 1 do 5 wieloletnich ram finansowych	Środki na płatności	258,277	286,507	355,315	434,870	482,577	492,048	568,297	2.877,891
--	---------------------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	-----------

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

Środki na zobowiązania w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Określić cele i realizacje			Rok N		Rok N+1		Rok N+2		Rok N+3		wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)						OGÓŁEM	
↓			REALIZACJA															
	Rodzaj	Średni koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba całkowita	Koszt całkowity
CEL SZCZEGÓŁOWY Nr 1 W sytuacji kryzysu lub początku kryzysu, czy to spowodowanego przez człowieka, czy też będącego wynikiem klęski żywiołowej, wspieranie stabilności poprzez skuteczną reakcję mającą na celu pomoc w zachowaniu, ustanowieniu lub przywróceniu warunków																		

21 Realizacje odnoszą się do produktów i usług, które zostaną zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).

niezbędnych do właściwej realizacji unijnej polityki rozwojowej i w dziedzinie współpracy ²²																		
Podejmowanie na czas skutecznych działań w odpowiedzi na sytuacje kryzysu, początku kryzysu lub sytuacje pokryzysowe			32		32	257,5 77	32	262,8 37	32	268,2 32	32	272,9 23	32	279,2 74	32		224	1.878,52 9
				252,3 15												285,3 70		
Realizacja																		
Realizacja																		
Cel szczegółowy nr 1 - suma częściowa																		
CEL SZCZEGÓŁOWY Nr 2 Pomoc w budowaniu potencjału służącego zapewnieniu gotowości UE i jej partnerów w zakresie zapobiegania konfliktom, budowania pokoju oraz reagowania na sytuacje przedkryzysowe i pokryzysowe w ścisłej współpracy z organizacjami międzynarodowymi, regionalnymi i subregionalnymi, a także z podmiotami państwowymi i niepaństwowymi...																		
-Realizacja: Liczba przypadków dialogu politycznego i działań w zakresie zapobiegania konfliktom, gotowości kryzysowej i budowania pokoju podjętych na mocy art.			5	22,82 4	5	23,28 6	5	23,74 8	5	24,22 2	5	24,70 8	5	25,20 0	5	25,74 0	35	169,728

²²

Zgodnie z opisem w pkt 1.4.2 „Cel(e) szczegółowy(-e) ...”

4 – Partnerstwo na rzecz budowania pokoju																	
Cel szczegółowy nr 2 - suma częściowa																	
CEL SZCZEGÓŁOWY Nr 3 Pomoc w budowaniu potencjału w zakresie przeciwdziałania zagrożeniom globalnym i transregionalnym stanowiącym zagrożenie dla pokoju i stabilności																	
-Realizacja: Liczba państw-beneficjentów zgodnie z odpowiednimi międzynarodowymi ramami prawnymi dotyczącymi zagrożeń globalnych i transregionalnych																	
Cel szczegółowy nr 3 - suma częściowa	21	95,100	21	97,025	21	98,950	21	100,925	21	102,950	21	105,000	21	107,250	147	707,200	
KOSZT OGÓŁEM		370,239		377,888		385,535		393,379		400,581		409,474		418,360		2.755,457	

3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne

3.2.3.1. Streszczenie

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- ☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

	Rok N ²³	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			OGÓŁE M
--	------------------------	------------	------------	------------	---	--	--	--------------------

DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie	6,447	6,382	6,318	6,255	6,255	6,255	6,255	44,168
Pozostałe wydatki administracyjne	0,766	0,693	0,693	0,693	0,693	0,693	0,693	4,923
DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych – suma częściowa	7,213	7,075	7,011	6,948	6,948	6,948	6,948	49,091

Poza DZIAŁEM 5²⁴ wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie	5,275	5,230	5,186	5,142	5,142	5,142	5,142	36,257
Pozostałe wydatki administracyjne	4,886	4,981	5,079	5,179	6,078	5,385	5,498	37,085
Poza DZIAŁEM 5 wieloletnich ram finansowych – suma częściowa	10,161	10,212	10,265	10,321	11,219	10,526	10,640	73,343

OGÓŁEM	17,374	17,287	17,276	17,269	18,167	17,474	17,588	122,434
---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	----------------

²³

Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

²⁴

Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne pozycje „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

3.2.3.2. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich
- ☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w pełnych kwotach (lub najwyżej z dokładnością do jednego miejsca po przecinku)

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)							
XX 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	40,9	40,5	40,1	39,7	39,7	39,7	39,7
XX 01 01 02 (w delegaturach)							
XX 01 05 01 (pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 01 (bezpośrednie badania naukowe)							
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy: EPC) ²⁵							
XX 01 02 01 (AC, END, INT z globalnej koperty finansowej)	19,4	19,2	19,0	18,9	18,9	18,9	18,9
XX 01 02 02 (AC, AL, END, INT i JED w delegaturach)							
XX 01 04 ^{yy} ²⁶	- w centrali						
	- w delegaturach	35,2	34,9	34,6	34,3	34,3	34,3
XX 01 05 02 (AC, END, INT - pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 02 (AC, END, INT - bezpośrednie badania naukowe)							
Inna pozycja w budżecie (określić)							
OGÓŁEM	95,5	94,6	93,7	92,8	92,8	92,8	92,8

W 2014 r. zasoby ludzkie w ramach Działu 5 są podzielone między DG ds. Rozwoju i Współpracy EuropeAid i FPI w następujący sposób:

- Plan zatrudnienia: 18,7 EPC dla FPI i 22,2 FTE dla DG ds. Rozwoju i Współpracy EuropeAid (ogółem = 40,9 FTE)

- Personel zewnętrzny: : 17,9 EPC dla FPI i 1,5 FTE dla DG ds. Rozwoju i Współpracy EuropeAid (ogółem: 19,4)

Jeśli chodzi o zasoby ludzkie w ramach Działu 4 (pozycja BA programu Instrument na rzecz Stabilności), należy zauważyć, że obecnie część personelu DG ds. Rozwoju i Współpracy EuropeAid w delegaturach jest wykorzystywana do zarządzania projektami reagowania kryzysowego w ramach Instrumentu na rzecz Stabilności, należącymi do kompetencji FPI. Obecnie trwa realizacja około 46 projektów w 30 różnych delegaturach. Przewiduje się zatrudnienie w delegaturach w ramach DB2012 upoważnionych pracowników, finansowanych w

²⁵ AC= pracownik kontraktowy; INT= pracownik tymczasowy; JED= młodszy oddelegowany ekspert;
AL= członek personelu miejscowego; END= oddelegowany ekspert krajowy.

²⁶ W ramach pułapu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne pozycje „BA”).

ramach pozycji BA, w liczbie 35 pracowników kontraktowych, z czego 30 dla FPI i 5 dla DG ds. Rozwoju i Współpracy EuropeAid.

19 oznacza odpowiednią dziedzinę polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie.

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	
Personel zewnętrzny	

3.2.4. Zgodność z wieloletnimi ramami finansowymi na lata 2014-2020

- ☐ Wniosek/inicjatywa jest zgodny(-a) z wieloletnimi ramami finansowymi na lata 2014–2020.
- ☐ Wniosek/inicjatywa wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w wieloletnich ramach finansowych.

Należy wyjaśnić, na czym ma polegać przeprogramowanie, określając pozycje w budżecie, których ma ono dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

- ☐ Wniosek/inicjatywa wymaga zastosowania instrumentu elastyczności lub zmiany wieloletnich ram finansowych²⁷

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając pozycje w budżecie, których ma on dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

- Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- Wniosek/inicjatywa przewiduje współfinansowanie szacowane zgodnie z poniższym:

Środki w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)	Ogółem

²⁷ Zob. pkt 19 i 24 porozumienia międzyinstytucjonalnego.

<i>Określić</i> organ współfinansujący								
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem								

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- ☒ Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.
- ☐ Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - ☐ wpływ na zasoby własne
 - ☐ wpływ na dochody różne

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Pozycja w budżecie dotycząca dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ²⁸						
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	... wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
Artykuł								

W przypadku wpływu na dochody różne, należy wskazać pozycję(-e) wydatków w budżecie, którą(-e) ten wpływ obejmuje.

Należy określić metodę obliczania wpływu na dochody.

²⁸

W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 25 % na poczet kosztów poboru.